

چهارشنبه 18 اردیبهشت 1398 - 2 رمضان 1440 - 8 می 2019

درگذشت شاعر معاصر "غلامرضا رشید یاسمی" (1330 ش)

درگذشت شاعر معاصر "غلامرضا رشید یاسمی" (1330 ش).

غلامرضا رشید یاسمی متخلص به رشید در سال 1274 شمسی در کرمانشاه بدنیا آمد. پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی در زادگاه خود و مدرسه سن لویی تهران، بر اثر ذوق فطری و مؤانست با استادان فن خصوصاً ملک الشعراء بهار به سرودن شعر پرداخت و سپس به استادی دانشکده ادبیات و عضویت فرهنگستان ایران نائل آمد. او با همکاری ملک‌الشعرای بهار، ادیب و شاعر آن زمان، مجله دانشکده را تأسیس کرد و آنگاه به عضویت انجمن ادبی ایران درآمد. رشید یاسمی در این مجله و در روزنامه‌های دیگر آن دوران همچون نوبهار، آینده و ارمغان آثار و نوشته‌های خود را منتشر می‌کرد و به علت انتشار مقالات ادبی و انتقادی در روزنامه شفق سرخ، شهرت بسزایی یافت. وی با یادداشتن زبان‌های فرانس، پهلوی، عربی و انگلیسی کتب بسیاری اعم از ترجمه و تألیف را به سرمایه فرهنگی کشور افزوده است که از بین آنها می‌توان به کتب تاریخ ملل و نحل، آیین نگارش و تاریخ ادبیات معاصر اشاره نمود. این استاد توانا همچنین کتبی نظیر ایران در زمان ساسانیان، تاریخ ادبیات ایران و تاریخ عمومی را ترجمه کرد. رشید یاسمی، در شاعری، سبک قدما را به کار بسته و شعر را در نهایت سلامت می‌سرود. وی مدتی در وزارت فرهنگ و دارایی، در پست‌های حساس بود و سپس در دانشکده ادبیات دانشگاه تهران به تدریس تاریخ پرداخت. استاد رشید یاسمی در اسفند ماه 1327 ش در حین سخنرانی دچار سکنه ناقص گردید و مدتی در بیمارستان بستری بود، تا اینکه در هجدهم اردیبهشت سال 1330 ش، پس از یکسال بیماری، در 56

سالگی چشم از جهان فرو بست.
آنداسازی هم‌بند: دست مذهب، نیم بعث عا، (1361 ش)
در جریان عملیات بزرگ بیت‌المقدس، رزمندگان اسلام با نزدیک شدن به مرزهای بین‌المللی و استقرار در 17 کیلومتری نوار مرزی، شهر هویزه را که از ماه‌های آغازین جنگ، در اشغال نیروهای بعث بود، به محاصره خود درآوردند. علی‌رغم مقاومت فراوان دشمن، زمانی که حلقه محاصره هویزه تنگ‌تر شد، نیروهای عراقی خود را در مهلکه‌های دشوار یافته، اقدام به فرار و عقب‌نشینی کردند. در این حال رزمندگان سرافراز اسلام قدم به شهر ویران شده هویزه گذاشتند و به تعقیب دشمن بعثی پرداختند. با انتشار خبر فتح هویزه، سران بعث همچون دفعات قبل، فرار از هویزه را جزو پیروزی‌های خود به حساب آورده

و آن را عقب‌نشینی تاکتیکی عنوان کردند.
ایمان حسانی، صلیب سرخ و هلال احمر (1864م)

صلیب سرخ، عنوان سازمانی بین‌المللی است که برای تسکین آلام بشری و حفظ و پیشرفت بهداشت عمومی، بر طبق موافقتنامه ژنو در سال 1864م و خاصه در نتیجه مساعی شخصی به نام ژان هانری دونان سوئیس، تشکیل یافت. او در سال 1862م پیشنهاد کرد که خدمت به رنجوران و زخمی‌های نظامی، فعالیت بی‌طرف محسوب شود. این پیشنهاد با استقبال انجمن‌های ملی سرخ به وجود آمده و گسترش پیدا کرد. هم‌چنین به پاس تلاش هانری دونان، روز هشتم مه، سال‌روز تولد وی به عنوان روز جهانی صلیب سرخ تعیین شد. در سال 1963م، در 88 کشور جهان، جمعیت‌های ملی صلیب سرخ به وجود آمد که در مقاطع گوناگون با هدف کمک متقابل و همکاری و توسعه فعالیت‌های مربوطه، به ویژه در زمان صلح فعالیت می‌کرد. فعالیت صلیب سرخ بین‌المللی جهانی پس از پایان جنگ جهانی دوم توسعه فراوانی یافت. هم‌چنین در کشورهای اسلامی به جای صلیب سرخ، هلال احمر به عنوان نماد این سازمان به کار گرفته شد. در ایران، جمعیت شیر و خورشید سرخ فعالیت داشت که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، ایران نیز علامت هلال احمر را برای این فعالیت پذیرفت. اعدام "انتوان لاواریه" دانشمند فرانسوی در جریان انقلاب کبیر فرانسه (1794م)

آنتوان لاواریه کاشف و دانشمند شهیر فرانسوی و از بنیان‌گذاران علم شیمی نوین، در 26 اوت سال 1743م در پاریس به دنیا آمد. وی در ابتدا رشته حقوق را به پایان رساند ولی به دلیل علاقه زیاد به علوم پایه، وارد این عرصه گردید. از این رو از جوانی زیر نظر استادانی ماهر، نجوم، گیاه‌شناسی و شیمی و زمین‌شناسی را به خوبی فراگرفت و در 25 سالگی به عضویت فرهنگستان سلطنتی علوم برگزیده شد. از این زمان بود که تحقیقات خود را بر روی شیمی و فیزیولوژی متمرکز نمود و به اکتشافات مهمی نائل آمد. لاواریه در ضمن تحقیقات خود، هوا را تجزیه کرد و عناصر تشکیل دهنده آن را شناخت. او بدین ترتیب گاز اکسیژن و اهمیت آن را در عمل احتراق کشف نمود و هم‌چنین موفق شد، هوا را از ترکیب عناصر اولیه آن بسازد. او اولین کسی بود که ثابت کرد حرارتی که بدن دارد نتیجه احتراق کندی است که به طور مداوم در بدن ایجاد می‌شود. به مناسبت همین تحقیقات، او را بنیان‌گذار علم فیزیولوژی و بیوشیمی می‌دانند. وی پژوهش‌ها و آزمایش‌های گسترده‌ای در علم شیمی انجام داد آزمایش‌ها، قانون بقا و پایداری ماده را به اثبات رسانید. به موجب این اصل، هیچ چیز نه به خودی خود به وجود می‌آید و نه از بین می‌رود. این قانون پایه و اساس فرمول‌های مهم شیمی امروز است و طبق آن اگر دو یا چند عنصر با هم ترکیب شوند، عناصر دیگری به وجود می‌آید که وزنشان با وزن عناصر اولیه یکی است. لاواریه نقش اکسیژن را در تنفس جانوران و گیاهان بیان کرد و حرارت بدن را نیز اندازه‌گیری نمود. او تألیفات زیادی از خود بر جای نهاد که می‌توان به آثاری هم‌چون ثروت‌های زیرزمینی امپراتوری فرانسه، درباره منابع طبیعی و آب و هم‌چنین احتراق فسفر و گوگرد اشاره کرد. فعالیت‌های علمی لاواریه گاه بر اثر اشتغالات فنی و سیاسی که از طرف دولت به او ارجاع می‌شد وقفه و رکود پیدا می‌کرد. یکی از

این مأموریت‌ها، مسئولیت جمع‌آوری مالیات مردم فرانسه بود که به او داده شد. اما پس از انقلاب کبیر فرانسه، بر اثر جو سازی‌هایی که علیه این دستگاه صورت گرفت، مسئولان آن به صورت افرادی خون‌خوار و منفور معرفی شدند که هم‌چون زالوهای خون‌خوار مردم را می‌مکیدند و از آنها مالیات می‌گرفته‌اند. لذا همگی را دستگیر و محاکمه کردند. لاوازیه هم که نتوانسته بود بی‌گناهی خود را در این محاکمه جنجالی ثابت کند، محکوم به اعدام شد و سرانجام در روز هشتم مه 1794م، در 51 سالگی به زیر تیغ گیوتین رفت. یکی از دانشمندان فرانسه، پس از مرگ لاوازیه گفت: تنها يك لحظه وقت برای بریدن لاوازیه صرف شد و شاید تا يك صد سال، زمان نتواند سر دیگری همانندش به وجود آورد.